

Déšť Smutku

Shalom

Vidím Tě promoklou
do deště schovanou
utíkáš.
Do kapek spojenou
za deště odteklou
se mi zdáš.

A slyšíš dychtivá, já , jsme víc
náš smutek být, jak ti vzkáže
tiše žít.

Tváří jsi oblačnou
víc také prochladlou,
ve vodě bezbarvou
vypadáš.
Jsi mojí záhadou
s oblohou pobledlou,
s radostí odkvetlou
uvadáš.

I vlny jsou vlasy tvé
z moří vyplavené

Smutný mám znavené oči své
další slzy mé
tvé slané chutě jsou.
Já v pláči věřím dál,
vzpomínám.
Hned spolu smutky
zas nám v dešti odejdou.

Tváří jsi oblačnou
víc také prochladlou,
ve vodě bezbarvou
vypadáš.
Jsi mojí záhadou
s oblohou pobledlou,
s radostí odkvetlou.

Jsi nocí zastřenou
jsi jítrem, obměnou
odkrýváš.
Svou řeku krajinou
tu jiskru pohaslou
uvítáš.
V soumraku spočinou
mé oči před tebou
odmítáš.
Pohledy s útěchou
je v sobě nepřijmout
povídáš.

Smutný mám znavené oči své
další slzy mé
tvé slané chutě jsou.
Já v pláči věřím dál
vzpomínám.

Hned spolu smutky
zas nám v dešti odejdou.

Tváří jsi oblačnou
víc také prochladlou,
ve vodě bezbarvou
vypadáš.

Jsi mojí záhadou
s oblohou pobledlou,
s radostí odkvetlou
uvadáš